

זאת מהמעשה הבא.

רבי אליעזר בן יעקב מכבד

עני שיפרנסוהו בכבוד

סגי נהור אחד בא לעירו של רבי אליעזר בן יעקב, ישב רבי אליעזר בן יעקב תחתיו, אמרו הכל, אם לא היה אותו אחד אדם גדול, לא היה רבי אליעזר בן יעקב יושב תחתיו, ולפיכך פרנסוהו הכל בכבוד.

שאל אותנו סגי נהור את הנותנים, מדוע עושים לו כך, מה שלא הורגל במקומות אחרים. ואמרו לו, שעושים לו כן, משום שרבי אליעזר בן יעקב יושב תחתיו.

התפלל עליו תפילה זו, ואמר לו, אתה גמלת חסד לזה שנראה ואינו רואה, הרואה ואינו נראה יגמול עמך חסד.

צדקה לעוסקי בתורה עדיפה

על בניית בתי כנסיות מפוארים

רבי חמא בר חנינה, ורבי הושעיה, היו מטיילים בבתי כנסיות שבלוד.

אמר רבי חמא בר חנינה לרבי הושעיה – כמה ממון שיקעו אבותיי כאן, שהם בנו בתי כנסיות אלו משלהם.

אמר לו רבי הושעיה – כמה נפשות שיקעו אבותיך כאן, כלומר ראוי היה שיוציאו אותו ממון לפרנס בני אדם שיעסקו בתורה. נוכח בעל קרבן העדה, שכפי הנראה היה ידוע לרבי הושעיה, שהיו עניים בני תורה בזמן ההוא, שביטלו תורתם מדוחק הפרנסה, והיה ראוי לאבותיו של רבי חמא לפרנסם, ולא יקפידו על הציור של בנין בית הכנסת].

רבי אבון עשה את השערים של בית המדרש הגדול. בא אצלו רבי מנא, והשתבח רבי אבון במה שעשה, ואמר לרבי מנא, ראה מה עשיתי.

אמר לו רבי מנא, "וַיִּשְׁפַח יִשְׂרָאֵל אֶת עֲשָׂהוּ וַיִּבֶן הַיְכָלוֹת" (הושע ח' י"ד), כלומר, טוב ליתן לעניי תורה שעושים מצוות בכל עת משיבנו בניינים והיכלות.

לשכת הכלים

לשכת הכלים היתה לשכה, שכל המתנדב כלי נותנו לתוכה. ואחת לשלושים יום